„EXTEMPORAL“ LA EDUCAȚIE FIZICĂ...

Oră de educație fizică la liceul „Mihail Sadoveanu" din Capitală. În curtea liceului, elevii claselor a VIII-a C și a VIII-a D așteaptă, perfect aliniați, sosirea profesorului.

— Băieți, astăzi dăm extemporal la... săritura în lungime. V-am anunțat, de altfel, de lecția trecută. V-ați pregătit ?

Un da „in corpore" urmează întrebării profesorului.

— Atunci, să începem. Fiecare elev are dreptul la cîte două încercări. Notele se vor da în funcție de rezultat, care oricum trebuie să fie de peste 3.50 metri, precum și de cunoștințele tehnice ale fiecărui concurent. Mă gîndesc la modul cum este „bătut" pragul, la extensia săriturii și, bineînțeles, la felul cum se realizează aterizarea. Este limpede pentru toată lumea, da ?... Cine obține o notă peste 7...

— ...va putea să treacă la lucrul pe „ateliere" ?

— Exact. Deci, atenție și succes !

Cele două clase s-au transformat într-un nesfîrșit șir indian.

Primul care execută săritura este elevul Mihai Aldea. Își calculează pașii, își ia elanul necesar și, după o bătaie puternică pe prag, zboară spectaculos pe deasupra gropii de nisip. Elevii scutiți, care au funcția ad-hoc de oficiali, de arbitri, anunță după cîteva secunde :

— 4.45 metri !

Profesorul verifică distanța și apreciind că elevul Mihai Aldea a depășit cu mult baremul normei de control (făcînd totodată o săritură foarte reușită și sub raport tehnic) anunță cu glas puternic :

— Nota 9 ! Treci de-o parte!...

După Mihai Aldea și ceilalți elevi susțin acest extemporal original : Buga, Benkö, Cherciu, Stănescu, Stanciu... O foarte frumoasă impresie lasă elevul **Cornel Ciotea** din a VIII-a D. El sare din prima încercare 5,99 metri ! Cel mai bun atlet din ciclul claselor a VIII-a. Performanța sa este răsplătită cu aplauze.

Unii elevi, însă, nu realizează baremul normei de control: 3,20 m, 3,10 m și chiar sub 3 metri.

— Voi nu veți lua extemporalul pînă ce nu realizați norma. Așa că, mai încercați...

Și, în timp ce marea majoritate a elevilor sînt în culmea bucuriei, grupîndu-se în cadrul „atelierului" respectiv și făcînd volei sau baschet, handbal sau fotbal, după preferințe, la groapa de sărituri cîțiva repetă, repetă mereu săritura, sub supravegherea profesorului. Prezența, la numai cîțiva pași alături a celor reușiți, a elevilor cu note de la 7 în sus la „extemporal", are darul să stimuleze pe cei care n-au obținut norma de control din primele încercări, să-i facă să ajungă și ei printre cei... fericiți. Fericirea fiind, de fapt, posibilitatea de a participa, în continuare, în cadrul orei de educație fizică, la o miuță de joc sportiv. Deliciul nemărturisit al acestor ore !

★

„Extemporalul" — și mai ales modul interesant în care el a fost organizat — reprezintă o frumoasă inițiativă a profesorului **Valeriu Sturza.** Am consemnat-o pentru valoarea ei educativă, pentru eficiența ei. Mai mult, cu convingerea că profesorii de educație fizică, dacă dovedesc puțin spirit inventiv, puțină fantezie, pot face foarte plăcute lecțiile pe care le predau.

S. TIBERIU

NU SE POATE ÎMBUNĂTĂȚI SITUAȚIA ATLETISMULUI ÎN REGIUNEA OLTENIA?

Atleții din Oltenia au realizat în ultima perioadă de timp o serie de rezultate remarcabile : Argentina Menis *și* Stelian Giubelan *au devenit în 1966 recordmani republicani de juniori la aruncarea discului (47,02 m) și, respectiv, la aruncarea suliței (69,12 m),* Virginia Bonci, *mai înainte de a se fi transferat la Rapid, obținuse 1,60 m la înălțime,* Gheorghe Dulgheru, *din Caracal, a cîștigat anul acesta ambele probe de sprint la concursul de primăvară al juniorilor, iar* Alexandru Grosu *s-a impus recent, în prima etapă a campionatului pe echipe, realizînd 4:02,0 pe 1500 m și trebuie subliniat faptul că n-are la activ nici măcar doi ani de atletism etc. Și asemenea exemple mai pot fi încă date. Ele probează clar că și în această regiune există numeroși tineri talentați pentru atletism, care printr-o pregătire atentă ar putea deveni sportivi de nădejde ai țării noastre. Numai că, pînă la ora actuală, atletismul din Oltenia se urnește foarte greu din loc și, în ciuda unor mari posibilități, rezultatele sînt în ansamblu necorespunzătoare.*

Pentru a putea înțelege mai bine cadrul general al situației atletismului din Oltenia iată o... fotografie de dată recentă !

La sfîrșitul lunii martie, în urma unui control care a avut loc în această regiune au fost constatate o serie de lipsuri.

Argentina Menis, recordmană republicană de junioare.
Foto : R. Vilara

● În întreaga regiune există doar 10 secții de atletism : 4 în Craiova (Școala sportivă, Liceul „Nicolae Bălcescu" cu program de educație fizică, Electroputere și Flacăra), cîte 2 secții la Tr. Severin și Tg. Jiu (Școală sportivă și centru de antrenament) și cîte una la Caracal și Calafat (centru de antrenament).

● Pentru bunul mers al muncii, în bugetele secțiilor există prevăzute 10 norme și jumătate de antrenori, acordate de UCFS și de Ministerul Învățămîntului. Aceste norme au fost atribuite la 11 profesori și antrenori. Dintre aceștia 4 au norme întregi în învățămînt, ocupînd însă în cadrul secțiilor cîte o treime sau o jumătate de normă, restul fiind angajați exclusiv pentru activitatea atletică de performanță, 5 dintre ei funcționînd în cîte 2 secții.

Raportînd numărul antrenorilor la valoarea rezultatelor de pînă acum, activitatea unora dintre specialiștii olteni este destul de greu de justificat. Și totuși... La Tr. Severin și Tg. Jiu există școli sportive cu o vechime de 6 și, respectiv 3 ani, timp în care producția acestor unități importante a fost mai mult decît modestă. În ultimul timp, în aceste localități au fost înființate centre de antrenament la care au fost încadrați cu cîte o jumătate de normă aceiași profesori de la Școala sportivă (Ion Rădulescu și, respectiv, Nic. Manta) care, de-a lungul anilor, nu și-au făcut remarcată activitatea și care în loc să fi fost trași la răspundere pentru munca lor slabă, au fost astfel... recompensați !

La asociația Flacăra din Craiova sînt angajați cu cîte o jumătate de normă doi profesori, dintre care Ion Rinderiu lucrează cu aceiași elevi pe care-i are și la Liceul cu program de educație fizică ! ! !

● În ceea ce privește numărul atleților din secțiile amintite trebuie arătat că la un total de 447 există doar 7 seniori (la Electroputere), 62 de juniori mari, 124 de juniori mici, restul fiind... copii.

● Dintre acești 447 de atleți TREI au categoria I de clasificare sportivă, 5 au cat. a II-a, 81 a III-a, alți 36 fiind clasificați la juniori. Rezultă deci că doar 16 la sută din numărul atleților au realizat performanțe echivalente normelor de clasificare sportivă. Procentajul este mai mult decît nesatisfăcător, fiind vorba de niște sportivi din secții de performanță și nu de la simple centre de inițiere !

● În anul 1966, din regiunea Oltenia au fost selecționați în loturile reprezentative ale țării un număr de 8 atleți (5 sînt elevi ai prof. I. Rinderiu și 3 ai prof. C. Bobei). În schimb, există cîteva secții care nu dau nici un atlet nici măcar lotului regional care participă în campionatul republican pe echipe !

★

După cum se vede situația atletismului din Oltenia este nesatisfăcătoare. Cauzele acestei stări de lucruri pot fi concretizate astfel : **selecție necorespunzătoare, o mare fluctuație a elementelor cu care se lucrează, frecvență redusă la antrenamente, volumul și intensitatea scăzută a lucrului, numărul mare de probe de care se ocupă antrenorii etc.**

Actuala grupă a anului V a prof. I. Rădulescu (Șc. sportivă Tr. Severin) este compusă din 12 sportivi, dintre care jumătate n-au executat, în primul trimestru al anului, nici măcar cele 3 antrenamente pe săptămînă stabilite prin instrucțiunile Ministerului Învățămîntului. La centrele de antrenament din Tg. Jiu și Calafat o însemnată parte dintre tinerii selecționați nu sînt din orașele respective, din care cauză — pe timpul vacanțelor școlare — pregătirea se... întrerupe.

Cu excepția prof. Rinderiu și Bobei care s-au specializat pe anumite probe (și rezultatele se văd), ceilalți lucrează pe toate probele, mai mult în funcție de elevii pe care-i au în pregătire.

La unele secții planificarea și desfășurarea procesului de instruire se face formal, neexistînd documente de planificare a muncii nici măcar pentru acei sportivi considerați de antrenori ca avînd oarecari perspective de progres. La controalele efectuate s-a constatat că la Șc. sportivă din Tr. Severin, de pildă, planificarea se rezumă doar la un simplu plan calendaristic, în care lucrul sportivilor din anul V nu se diferențiază cu nimic de cel al sportivilor din anul II.

Îndrumarea metodică în secțiile de atletism n-a fost făcută la nivelul corespunzător cerințelor actuale. De altfel, în nici una din secții n-a fost efectuat vreun control în cadrul căruia să fi fost urmărit un întreg ciclu săptămînal de antrenament și pe baza căruia să fi fost făcute observațiile și îndrumările necesare.

Baza materială a atletismului, condițiile de lucru ale secțiilor de atletism pot fi considerate, în general, ca mulțumitoare. Cu o excepție : orașul Craiova ! ! **În principalul centru al regiunii secțiile de atletism și în special grupele lor de aruncători** (din care fac parte, între alții, recordmanii republicani de juniori Argentina Menis și Stelian Giubelan) **nu au practic unde să se antreneze ! !**

Despre această situație cu totul de neînțeles s-a scris în mai multe rînduri dar, pînă la ora actuală, organele sportive locale n-au întreprins nimic pentru rezolvarea acestei probleme. Așa se face că aruncătorilor le este pur și simplu interzis să lucreze pe stadion care este pus exclusiv la dispoziția fotbaliștilor. Pista și sectoarele sînt folosite pentru „miuțe", accesul atleților fiind lăsat la latitudinea personalului de serviciu al stadionului, care de regulă nu manifestă „înțelegere" pentru antrenamentele acestora.

Fără discuție, faptul că atletismul craiovean n-a atins încă nivelul de dezvoltare dorit se datorește în mare măsură și lipsei de posibilități de pregătire a tinerelor talente. Biroul consiliului regional al UCFS, deși sesizat în repetate rînduri de această situație intolerabilă, s-a mulțumit s-o constate, să promită marea și sarea, dar fără ca să fi întreprins ceva concret pentru îndreptarea ei. Și atleții craioveni se antrenează care cum poate...

Baza sportivă a secției de atletism a liceului cu program de educație fizică „Nicolae Bălcescu" are pur și simplu aspectul unui maidan, fără nici un fel de amenajare. Și pe această bază sportivă, complet inaptă pentru o activitate de calitate, trebuie să-și desfășoare munca tocmai elevii liceului cu program de educație fizică, de la care se așteaptă — și pe bună dreptate — rezultate de valoare. Cum să le obțină oare dacă ei n-au la dispoziție nici măcar minimumul necesar, și dacă pe stadionul orașului nu au acces la antrenamente ? Poate s-o găsi cineva din consiliul regional al UCFS care să ne poată răspunde cum vede rezolvarea acestei situații, ținînd seamă și de sarcinile care stau în fața atletismului din țara noastră !

Lipsa de preocupare pentru atletism poate fi exemplificată și prin inventarul de materiale și echipamente aflat la dispoziția secției de specialitate a liceului „Nicolae Bălcescu" (3 garduri metalice, 5 discuri de 1,5 kg deteriorate, 4 blocstarturi, 35 de perechi de pantofi cu cuie) și al Școlii sportive din Tr. Severin (6 treninguri, 5 perechi pantofi cu cuie, 1 pereche tenisi, 3 sacoșe și alte cîteva fleacuri). În schimb, lipsesc... Dar cîte nu lipsesc ! Centrul de antrenament din Tg. Jiu n-are nici el o situație mai roză și totuși în bugetul pe anul 1967 n-a fost prevăzut nici măcar un leu pentru procurarea de echipamente și materiale, ci doar pentru salariile antrenorilor și unele nevoi de calendar... Bravo !

★

Ținînd seamă de aceste cîteva aspecte — am ales totuși numai cîteva din ele — care determină situația necorespunzătoare a atletismului din regiunea Oltenia, credem că se impune de urgență o analiză complexă, la fața locului, și luarea imediată a măsurilor necesare pentru impulsionarea acestei importante ramuri sportive.

ALEXANDRU FLORESCU
secretar general adj al F.R.A.

prof. MARIA SIMION
instructor de specialitate în Consiliul General al UCFS